

Park Zamkowy

Zabytkowy Park Pszczyński zajmuje 156 ha powierzchni i zajmuje dno płytkiej doliny Pszczyнки. Składa się z trzech różniących się od siebie części. Główna, środkowa część to właściwy **Park Zamkowy**, od wschodu sąsiaduje z nim znacznie mniejszy, ciągnący się wzdłuż **Pszczynki Park Dworcowy**, a od zachodu **Park Zwierzyniec** lub tzw. **Dzika Promenada** - duże tereny leśno-parkowe, które powstały po osuszeniu w 1792 r. wielkiego Stawu Miejskiego.

Obecnie część **Dzkiej Promenady** zajmuje Pokazowa Zagroda Żubrów oraz starannie utrzymane pole golfowe. W zagrodzie na blisko 10 ha obok żubrów można zobaczyć muflony, jelenie, danielle, sarny oraz kilka gatunków ptaków. W budynku edukacyjnym można zapoznać się z fauną i florą Polski.

Około 2-hektarowy fragment **Parku Dworcowego** zajmuje skansen "Zagroda Wsi Pszczyńskiej", który powstał w latach 70. ubiegłego wieku. Zgromadzono w nim najcenniejsze zabytki drewnianej architektury ludowej, pochodzące z okolicznych wsi. Przeniesione zabudowania reprezentują niemal wszystkie typy budynków wiejskich, które powstały w XVIII-XIX wieku, we wnętrzach zaś zobaczyć można autentyczne, charakterystyczne dla regionu pszczyńskiego wyposażenie.

Park Zamkowy jest nierozdzielnie związany z rezydencją książąt pszczyńskich. Rozciąga się na przestrzeni 48 ha, wzdłuż rzeki Pszczyнки i uważany jest za najpiękniejszy na Śląsku. Początki parku w Pszczynie sięgają połowy XVI wieku, zaś obecny kształt parku krajobrazowego typu angielskiego pochodzi z II połowy XIX wieku. Na terenie parku, wśród rozlewisk rzeki oraz bogatego starodrzewu i malowniczych skupisk krzewów, wkomponowano zabytkowe obiekty małej architektury, m.in. dwór "Ludwikówkę", pawilon herbaciany na wyspie, bramę chińską, piwnicę lodową, kapliczki i mosty łukowe. Znajdują się tam również groby książęce Anhaltów (w północnej części parku) oraz Hochbergów (w części zachodniej). Spacerując alejkami parkowymi warto przyglądać się drzewom - są tu liczne wspaniałe i potężne dęby szypułkowe, kasztanowce, cisy, sosny wejmutki, lipy drobnolistne, jesiony wyniosłe, buli zwyczajne i czerwone, graby, wiązy, klony, świerki srebrzyste, wierzby i tulipanowce. Wśród wielu ciekawych krzewów na uwagę zasługują przepiękne okazy różaneczników (rododendronów), ślicznie kwitnących późną wiosną oraz nie mniej pięknych, choć mniejszych azalii.

- [Udostępnij : Facebook Otworzy się w nowym oknie](#)

- [Udostępnij : X Otworzy się w nowym oknie](#)
- [Udostępnij : LinkedIn Otworzy się w nowym oknie](#)
- [Drukuj Otworzy się w nowym oknie](#)
- [PDF](#)